

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 133.

V Ljubljani, v sredo 15. junija 1887.

Letnik XV.

Petdesetletnica angleške kraljice Viktorije.

Leto leto obhajamo več prav pomenljivih obletnic. Cesar Viljem praznoval je svojo devetdesetletnico, papež obhaja zlato mašo — in angleška kraljica Viktorija petdesetletnico: pač povoda dovolj, da se zanimajo kraljevski in cesarski dvori in visoki krogi evropski in zanimajo ob enem podložni Anglije in Nemčije in podložni papeževi — kristijani vesoljnega sveta za te izvanredne slovesnosti visocih jubilarov. Pač najiskreneje, najveličastneje slavil se bode spomin papeževe petdesetletnice; ali tudi Angleži se pripravljajo na oni slavnostni dan svoje vladarice in hočejo pokazati svojo radost in vdanost do vladarske hiše.

Nek francoski minister je o svojem času rekel, da „imajo Angleži toliko nabožnih ločin, kolikor je dni v letu, ali le eno samo omako — in ta je stopljeno maslo.“ Zadnja trditev je težko verjetna, veliko lažje pa prva. Kak različen okus imajo Angleži, kako različnega mišljenja so ti severni otočani, nam ravno kar spričujejo priprave, ki se delajo za petdesetletnico kraljice: aristokracija hoče prirediti srednjeveške turnirje, dirke in ples; meščani mislijo na neokusne in vsakdanje veselice; ljudje, ki imajo srce, nameravajo kraljici na čast ustanoviti bolnice, šole in dobrodelnice zavode; zopet drugi nabirajo darove za one nesrečne angleške trpine, ki živé v toliki bédi, neumnosti in zdijanosti, dasi so v sredi omike in bogastva; Irce bodo poslali kraljici adresu, v kateri bodo statistiki natančno dokazali, koliko milijonov in milijonov ljudi je za vladanja kraljice Viktorije vsled pritiska in tlačanstva angleškega zamrlo po irskih ječah, poginilo za žejo in lakoto — koliko jih je bilo prisiljenih, da so si zunaj svoje domovine morali iskati novega bivališča; povedali bodo irski številslovci, kaj je storil irski narod, da bi se otrsél tujega jarma, povedali n. pr. tudi to, da so „fenijski bratje“ v New-Yorku izdali poziv, v katerem vabijo prijatelje domovine, da kaj darujejo v ta namen, da se povzroči z dinamitom atentat na dan slavnosti! Občinski zbor glavnega mesta irskega je tudi odklonil povabilo k slavnosti v Westmünsterski opatiji, kazaje na žalostne razmere v irski deželi; očitajoč, da vsiljujejo Angleži od angleško-irske zveze semkaj ravno zdaj svoj sedem in osemdeseti zakon, ki je pisan, kakor drugi pred njimi, s krvjo in z mečem — in ta zatirani irski narod naj bi proslavljal angleške veselice?

Republikanci angleški pa hočejo oslaviti kraljičin jubilej na redek način, namreč s tem, da ustanové republikansko zvezo, ki se ima razširiti po celej Angliji. Že iz teh malih podatkov je razvidno, v kako mnogovrstni obliki se kaže in javlja angleška lojalnost. Pač res, da se pri Angležih strankarstva ne manjka in da se zgoraj navedene besede francoskega ministra — kolikor dni v letu, toliko ločin in strank na Angleškem — vresničujejo tudi pri sedanjih pripravah za petdesetletnico Viktorijino.

Kaj različne bodo toraj te slavnosti, ali iskrene ne, goreče ne — ukusne tudi ne. Uradna pripravljanja za slovesnost so že dokončana. Dne 21. junija se bode obhajala slovesna sveta maša v Westmünsterski opatiji. Prisotna bo kraljica, kraljičina rodbina in zastopniki evropskih dvorov, med njimi tudi naš Rudolf, prestolonaslednik avstrijski.

Sedanji časi gotovo niso po tem, da bi slavnostni dan mogel razveseliti angleško kraljico. Angleški narod je razcepljen v dve, skoraj enako močni stranki: zadolžilo je ta razkol irsko vprašanje. Vlada preti, da bodo obravnave o kazenskem irskem predlogu na samovoljni način pretrgane, in ostali še nerešeni paragrafi bodo sramotno pokopani, če ne vstraja opozicija pri svoji politiki. — Razume se samo ob sebi, da se nasprotna stranka za vse te vladne grožnje ne mení. V svojih mnogobrojnih shodih in v taborih še navlašč in še z večjim hrupom napada angleške konservativce, in ravno irsko vprašanje je ona pušica, s katero hoče sedanji vladi smrtno rano zavdati. Agitacija je vedno strastnejša, in po pravici se smé pričakovati, da bodo ti nemiri v slavnostnih dnevih dokipeli na vrhunec — gotovo ne na radost in v zabavo angleški kraljici.

Ni sicer kraljica sama zakrivila neprijetnega tega položaja, ker njena vladarska oblast je po obširni moči angleškega parlamenta znatno omejena. Kraljica je živelá in še živi s svojo rodbino bolj sama za-se, oddaljena od pustega političnega hrupa; a vendar je dōba njenega vladanja zaznamovana z nekaterimi krvavimi in burnimi dogodki. Takoj v začetku, ko je Viktorija nastopila prestol, so O'Connellovi poskusi vznemirjali parlament, ker je ta slavni vodja svojega naroda hotel razbiti jednotni angleški parlament in otvoriti lastno irsko zbornico.

Ali ta napor se je moral umakniti angleški premoči. Nejevolja Ircev je vedno bolj naraščala; leta 1848. je O'Brien osnoval mladoirsko stranko, ki si je napisala na prapor: „Odrgrajmo se proč od Anglije!“ Ali tudi ti vzori so se razpršili in so ostali brez vsacega vspeha, kakor fenijske vstaje za šestdesetega leta. Vprašanje irsko čaka še vedno rešitve.

Kar se tiče Angleške same, je sicer ta imela svojo politično svobodo, svobodo pri porotnih sodnijah, svobodo tiska in zborovanja — ali vse to le bolj na papirji, ali bolje rečeno: vse to je veljalo le za majhni, neznatni del angleškega naroda, za tako imenovane privilegovane vladajoče stanove. Po volilnem redu leta 1832. je imelo 1 mil. Angležev volilno pravico, ali faktično je bila večina volilcev goli stroj, kterege so drugi mogočnejši po svoji volji gonili. Angleški kmet kot najemnik je moral glasovati tako, kakor mu je narekoval njegov patron. Na isti način so bili odvisni obrtniki in rokodelci od velikoposestnikov. Gorenja zbornica je imela veliko večjo veljavo, in spodnja zbornica je bila deloma radi odvisnosti njenih volilcev, deloma radi nebriznosti mestnih poslancev popolnoma v rokah nekaj malo rodbin, ki si domnevajo, da imajo že od stoletij sem privilegij, ne sicer vsled kake postave, marveč tako iz navade, da vodijo politično osodo angleško.

Zato je lahko umljivo, da je bilo pri takih razmerah zmeraj dosti nezadovoljnejšev na Angleškem. Ravno pred 50 leti, ob nastopu kraljice Viktorije, je bil v Londonu tabor za take malkontente, ki so zahtevali občeno volilno pravico, pravo razdelitev volilnih okrajev, tajno glasovanje, plače za poslance. In nazadnje, da bi mogli tudi revnejši priti v zbornico, odpravili so naredbo, po kateri se je moral vsak kandidat izkazati, je-li ima zadostno premoženje. Ti predlogi so bili takrat z občeno nejevoljo vsprejeti, sedaj so že vsi prodrli, razun točke, tikajoče se občene volilne pravice. Poznejše čase so se ob

raznih dogodkih drgnili angleški duhovi, največ zanimanja pa so provzročile mnogovrstne vojske, kakor: krimska vojska, afganska, indijska, opijska vojska na Kitajskem, zadnjič pa nesrečni boji sudanski — ne vštévši večjih ali manjših preprirov s tujimi, dostikrat poludivjimi narodi.

Resnica je, da je Anglija ena največjih držav na svetu, da posluša angleško kraljico in indijsko carico 320 milijonov ljudi — a to ne napravlja kraljici Viktoriji ob jubilejni dōbi nikakoršnega veselja. Kajti gospodstvo angleško stoji na glinastih nogah, slava angleškega brodovja gine čedalje bolj, in 200.000 vojakov ne more ohraniti angleški državi stare veljave in starega gospodstva, če bi jo napadel mogočen sovražnik. Viktorija vedela se je sicer s finim čutom izogniti velicim, nevarnim vojskám, kakor severno-amerikanske, francosko-nemške, danske — ali oprostiti se vendar ni mogla popolnem stare nekdanje angleške poželjivosti po tujih deželah, seveda tamkaj, kjer se ni bilo bati nevarnosti. Dokazale so to vojske s Transvalci, z Birmo — — itd., ali te nove pridobitve bodo Angleški prej škodovale, kakor koristile.

Ali ne gledé na te senčne strani Viktorijinega vladarstva moremo vendar priznati, da so bila leta njenega vladanja za povzdigo gmotnega in socialnega življenja angleškega pomenljiva. Pod njenim žezlom se je Anglija duševno, družbinsko, politično znatno spremenila, angleški narod približal se je ostali Evropi, popustil je zlasti prejšnje samotarstvo in odjenjal od nekdanje tesnosrčne protestantske nestrpljivosti.

Pod njeno vlado je stopila katoliška cerkev v Angliji za mogočen korak naprej. Če pomislimo, da v začetku našega stoletja ni dobil noben katolik državne službe, da so bili katoliki izključeni iz gorenje zbornice — in če pomislimo, da so sedaj prve plemenitaške rodbine vere katoliške, da so na Irskem protestantske naselbine propadle, da znaša število angleških katolikov že nekaj milijonov in se je jela katoliška cerkev zadnji čas zopet širiti po Škotskem, od koder je bila pred 300 leti z mečem in ognjem iztirana; če pomislimo, da sam predsednik ministerstva išče pomoči v Rimu pri sv. Očetu zastran irskega vprašanja: moramo gotovo priznati, da katoliška cerkev v Angliji veselo napreduje. Dá, saj celó zagrizeni prostozidarji sami pravijo, da kar je izgubil Rim v Italiji in po drugih deželah evropskih, to je pridobil v Angliji; nekteri celó prerokujejo, da se bo vsa Anglija povrnila v naročje katoliške cerkve, češ, da so protestantstvu angleškemu šteti dnevi življenja.

Da je bila sedanja kraljica katoliški cerkvi naklonjena, to radi priznamo.

Po „Čenu“ — k —

Govor poslanca Ferjančiča v državnem zboru dne 25. maja.

Visoka zbornica! Če kak Slovenec govori o poglavji „pravoslovje“, ne more tako na dan s splošnjimi svojimi mislimi o vladnem dejanji in nehanji, posebno pa o onem sedanje pravosodne uprave, kakor je to storil gospod predgovornik, kar tudi prav rad prepuščam govorniku, ki bo za manoj na vrsto prišel in bo bolj sposoben za to, kakor

sem jaz. V take splošne razprave se toraj ne mislim spuščati, pa tudi ne podajati se na ono plitvo površje, kamor je zašel gospod predgovornik, ki je, kakor sem memogredé nekaj besedi vjel, pri nekterih čeških sodnijah sodnike in državne pravdnike po njihovi narodnosti našteval.

Kam bi prišli Slovenci, ako bi tako delali? Mi smo že silno zadovoljni, če imamo nemške uradnike in samo zahtevamo, da slovenski znajo, kar je za občevarje s Slovenci neovrgljivo potrebno.

Kam bi pač prišel, ko bi hotel naštevati, ne ktere narodnosti je ta ali oni sodnik, temveč ako je zmožen jezika, kterege v svoji službi neogibno potrebuje; kam bi pač prišel, ko bi hotel navajati slučaje — na to le opozarjam, ker me je gospod nasprotnik k temu prisilil — da imamo po naših krajih državne pravdnike, ki niso ne Slovenci in ne Nemci, pa tudi ne znajo ne nemški, ne slovenski. (Poslanec dr. Trojan: Čujte, čujte! — Klici na levici: Kaj pa znajo? — Poslanec dr. Russ: Volapük!)

Govorilo se je, da imamo Slovenci jako vzbujeno narodno zavest, to je popolnoma resnično. Prisilile so nas k temu razmere, v katerih smo živeli, in te razmere nam še dandanes ne dovoljujejo, da bi svojo delavnost na kaj drugega v večji meri obračali, kakor ravno, da ohranimo svojo narodnost in jezik.

Razprave moje ne bodo imele nikake politične primesi, ozirale se bodo le na dejanske nedostatnosti na slovenski zemlji in na potrebe, katerih hočem tudi omenjati.

Slovenski moji tovariši razpravljali so v generalni debati in pri posamičnih poglavjih jako n drobno, kako žalosten da je naš položaj v raznih upravnih strokah, posebno pa na šolskem polju.

Poskusil bom naše razmere v tem oziru nekoliko pojasniti, držal se bodem pa strogo le pravosodja.

Za moto (glasilko), preden začnem, navajam besede, ki jih je izgovorila nedavno na visokem mestu jako čislana oseba. Dne 22. aprila rekel je v gospodski zbornici ekscelenca Schmerling (bere):

„Vedno sem trdil, da je krivica, človeku, ki nemški ne zna, vsiljevati nemško rzsodbo ali nemški odlok. (Čujte! na desni.) Vedno sem bil te vere in vedno sem tako mislil, da se mora člen XIX. temeljnih postav tako izvrševati, da bode vsakemu avstrijskemu državljanu mogoče, svojemu deželnemu jeziku veljavo pridobiti, da mu boče dalje mogoče tudi pravico si v tistem iskati, kakor tudi prositi, tožiti in pritoževati se in da se mu vse te reči tudi v njegovem jeziku rešujejo.“

Te besede, gospóda moja, ki obsegajo vse naše težnje in želje v pravosodnem oziru, govoril je v gospodski zbornici ob prvem berilu že zadostno znanega predloga — ne morda grof Taaffe — temveč njegov nasprotnik, ekscelenca vitez Schmerling. (Čujte, čujte! na desni.) Ne bom preiskoval, ali je bil ekscelenca Schmerling res vedno takega prepričanja ali ne, opravičena pa mora biti opazka, da se nam je leta 1881. slovenska rzsodba zavrgla pri najvišjem sodišči na Dunaji, kakor tudi pri deželnem nadsodišči v Građci, samo zato, ker je bila slovenska. (Čujte, čujte! na desni.) Iz tega sklepam, da tedaj ekscelenca lord vrhovni sodnik še ni imel tako trdnega prepričanja o pravem pomenu člena XIX., kakor pravi, da ga ima danes, ko se gré za to, da bi strogo ločili sodnijski jezik od jezika za notranje službovanje. (Prav dobro! na desni.)

Prav hvaležni smo nasprotnikom slovenskega uradovanja, da so poskušali slovenščino iz sodnih dvoran izbacniti. Hvaležni smo jim zato, da so to tvegali, ker so s tem med slovenskimi prebivalci takošnjo nevoljo vzbudili, da so se njihovi zastopniki tukaj v visoki zbornici morali oglasiti in od pravosodne uprave zahtevati, da naj kaj ukrene, kar bi izpralo nečast iz našega maternega jezika, s katerim so ga obkidali nasprotniki naši. Visoko pravosodno ministerstveno upravništvo izdalo je vsled tega že leta 1882. določbo, da se sme slovenščina tudi za uradno rabo pripuščati. Jaz sem obžaloval, da pravosodno ministerstvo ob tej priliki ni kaj več dovolilo. Nadjam se, da se nikdar več ne povrne dóba, da bi bil naš jezik v sodnji neveljaven, ako rečem, da mu je od vlade priznana sposobnost za uradno rabo. Visoko pravosodno ministerstvo je toraj z omejeno določbo bistveno le jezik kot za uradno rabo pripustljiv razglasilo. Ono je pa tudi pozabljivosti otelo še nekatere stareje določbe, ki so kolikor toliko naklonjene slovenskemu uradovanju.

Vendar so pa vse te določbe na stališči — ktero je bilo takrat morda opravičeno — da se sme slovenščina v uradu le toliko rabiti, kolikor to okoliščine dopuščajo. Jaz pa mislim, da bi visoka vlada to stališče že danes prav lahko popustila in bi ga morala popustiti. Popolnoma sem prepričan, da je slovenščina med našimi sodniki bolj razširjena, kakor je to videti. Da, še več! Prepričan sem tudi, da, ko bi visoka vlada slovenščino pri sodnji imperativno zahtevala, bi ne zadela na nikake težave, da jo je morda prezgodaj zahtevala. Povem Vam, da je slovenščina med sodnijskimi uradniki bolj razširjena, kakor si to mislimo, le ne čuti se ne. Marsikteri uradnik bi rad slovenski uradoval, pa noče, ker se boji zamere pri svojih predstojnikih. Zopet drugi uradniki, ki se sedaj še upirajo slovenskemu uradovanju, učé se pa lepo potihem slovenščine. Iz lastne skušnjé Vam lahko povem, da sem našel navadno slovenščino med uradniki ondi, kjer sem se je najmanj nadjal. Taki uradniki se seveda upirajo slovenskemu uradovanju, ker bi bilo to v nasprotju z vso njihovo preteklostjo.

Trdi se — da Vam navedem vzglede iz sodnijskega življenja, ki sem jih sam doživel — vodja zemljiščnih knjig, ki je bil svoje dni nárednik (Feldwebel) ali pa stražmešter (Wachtmeister), ne zna slovenski, in zaradi tega ni mogoče zemljknižnih prošenj slovenski reševati in slovenski uradovati. Da, še več se čuje tukaj. Perovodja, diurnist, ki ima 25 do 30 gld. na mesec plače — pravijo, ne zna slovenski pisati, zato pač tudi ni mogoče slovenski vknjiževati. Nikdo pa se ne potruđi, da bi si preskrbel slovenščine zmožnega diurnista. (Čujte! na desni.) Iz tega se razvidi, da se slovensko uradovanje dostikrat razbije na uradnikih, ki so iz vojaščine prestopili in pa na diurnistih.

Dovolite mi opomniti še nekaj drugega, kar slovensko uradovanje silno ovira. Imenovanje avskultantov mislim, kakor je isto sedaj običajno. Deželna nadsodnija v Pragi avskultante v tistem redu imenuje, kakor so vstopili v sodnijsko službo. Ne dá se tajiti, da je to načelo res dobro. Vendar pa se je treba ozirati pri umeščavanji na nižja sodnijska mesta tudi še na druge lastnosti, vsled katerih so prosilci še le kos zahtevam, ktere se jim stavijo.

Na Štajarskem n. pr. bi se dalo kaj lahko določiti, koliko avskultantov v štajarskem statusu mora biti zmožnih slovenščine. To je vprašanje, ki se ravna vedno po dejanski potrebi. Kako se ta potreba izračuni, je pač jedno. Če bi jo hoteli preračunati na podlagi prebivalstva, imeli bi sledeče razmerje: 700.000 Nemcev nasproti 400.000 Slovencev, toraj razmerje 7:4. Med najstarejšimi avskultanti morali bi biti štirje popolnoma zmožni slovenščine. Tega pa na Štajarskem ne najdete. Skušnja in status učita, da, če hoče visoka vlada službo adjunktovo na slovenskem Štajarji namestiti, mora seči jako daleč nazaj po dotičnega uradnika, kajti komaj petnajstega ali dvajsetega dobi, da je sposoben za to. Zakaj mora tako daleč nazaj segati? Zato, ker vseh devetnajst njegovih prednikov ne zna slovenski. (Čujte! na desni.)

Vendar pa vseh predstojéčih devetnajst dobiva adjutum, če tudi jih v deželi ni toliko treba za dejansko potrebo, ker znajo samo nemški. Vsled tega dobivajo praktikantje, ki ob enem tudi slovenski znajo, jako pozno avskultantske službe in še pozneje adjutum, če tudi prej adjunkti postanejo, kakor pa drugi, ki niso slovenščine zmožni. Vendar pa morajo čakati po dve ali tri leta, preden dobé adjutum. Ker so većinoma sinovi kmečkih hiš, vendar se ne more od njih zahtevati, da bi po dokončanih šestnajstletnih študijah državi še dve ali tri leta zastonj služili. (Dalje prih.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 15. junija.

Notranje dežele.

Češki poslanci so pričeli poročati svojim volilcem o svojem delovanji v državnem zboru. Dr. Matuš je govoril pred volilci v Mladi Boleslavi. Volilci so mu izrekli zaupnico. Dr. Kaizl je v Kutni Gori imel mnogo mladočeških nasprotnikov, ki so napadali delovanje staročehov v državnem zboru. Vendar mu je većina izrekla zaupnico. — Mladočeški poslanec, grof Kaunic, sklical je 12. t. m. shod svojih volilcev v Kladnu. Sešlo se je okoli 300 volilcev, ki so z vsemi proti 23 glasovom skle-

nili resolucijo: Volilci se strinjajo s zaupnico, ktero je poslal mestni zastop dr. Riegru in češkemu klubu državnega zbora. Poslanec grof Kaunic pa naj vstopi v češki klub, ali pa odloži svoj mandat.

Včeraj se je v Krakovu v Galiciji otvorilo novo vseučiliško poslopje. Zidanje se je pričelo 1883. leta. Rektor vseučilišča je sedaj dr. Stanislav Tarnovski, brat deželnega maršala. Leta 1854. je bilo na vseučilišči le 175 slušateljev, letos jih je nad 1000. Slovesnosti so se vdeležili finančni minister vitez Dunajevski s finančnim nadsvetovalcem Korytovskim, naučni minister pl. Gautsch in tajnik Oton pl. Fraydenegg.

Vnanje države.

Vojvoda Norfolški je bil pri sv. očetu, da posredujejo v irskem vprašanji. „Observateur Française“ piše o tem: Leon XIII. noče stopiti iz svoje rezerve gledé irskega vprašanja. Angleži obljubujejo poslati svojega zastopnika v Rim, toda papež noče kupiti zastopnika za visoke žrtve. Tudi Leon XIII. želi, da se zboljšajo razmere med Vatikanom in Anglijo, toda stvar še ni zrela. Sploh pa bi papež stavil take pogoje, kakoršnih Angleži v tem trenutku ne morejo vsprejeti. Akoravno vojvoda Norfolški v Rimu ne bo imel posebnega vspeha, vendar smemo trditi, da so razmere med papežem in Anglijo mnogo prijaznejše. Lord Salisbury se bo približal sv. stolu, in Leon XIII. ne bo odklonil skupnega postopanja v nekterih konkretnih vprašanjih. To je pomen zaupljivega poslanstva katoliškega vojvode. — Angleži so znani vsemu svetu kot sebični „kramarji“. Sprisajznilo bi se radi z Rimom, a za to tirjajo, da bi jim papež pomagal zatirati Iree. Tudi „Tablet“, glasilo katoliških Angležev, se pečá s tem vprašanjem, da se namreč ponovi diplomatska zveza z Rimom. Korist bi bila za Angleže gotovo velika. Glavna stvar pa je, da je zveza javna in uradna. Zveza se pa ne smé skleniti, kakor jo je nameraval angleški zastopnik Errington. Izročila mu je angleška vlada to nalogo, na to so ga črnili in ko- nečno imenovali barona.

Srbija ima novo ministerstvo. Ristić je prevzel predsedstvo in vnanje zadeve, Milojković notranje zadeve, Vasiljević nauk, Avakumović pravosodstvo, Milosavljević narodno gospodarstvo, Vučić finance. Velimirović javna dela. General Bogičević vodi začasno vojno ministerstvo, dokler kralj ne imenuje novega ministra. Ristić je vodil srbsko vlado za časa mladoletnosti kralja Milana in še pozneje. Madjarski listi so ga razupili kot strastnega nasprotnika Avstriji. Toda ločiti moramo Ristića kot voditelja opozicije od Ristića kot predsednika ministerstva. Sedaj nimamo nobenega povera v Srbiji pričakovati popolnoma nasprotno politiko. „Pester Lloyd“ piše o Ristići: Ministerske krize, ki se v Srbiji ponavljajo, zahtevajo, da kralj poskusi zopet z Ristićem, in svet spozná, kaj premore Ristić. Ako bo Ristić nastopil drugo pot v vnanji politiki, ne bo ostal dolgo na krmilu. Vendar moramo Ristiću priznati lastnosti izurjenega politika. On je bistroumen človek in pozná pogoje obstanka srbske države. Kot previden državnik ne bo odstranil teh pogojev. Dobro pa je, da v Srbiji in drugod spoznajo, kako mirno in brezskrbno Avstrija pozdravi Ristića kot ministerskega predsednika, akoravno obžaluje ostavko Garašaninovega ministerstva.

V Alzaciji in Loreni namerava nemška vlada polagoma ponemčiti prebivalstvo. Pustili bodo Nemci tema deželama le navidezno samostojnost.

Francoska zbornica je izvolila zborničnim podpredsednikom Develle-a s 189 glasovi proti 181. Develle je kandidat oportunistov, zato je radikalna in skrajna levica ugovarjala volitvi. — Zbornica je potrdila volitev in nadaljevala obravnavo o vojaški postavi. — Do sedaj je francosko ministerstvo v zbornici še vedno imelo većino s pomočjo desnice. Akoravno so Rouvier, Dautresme, Spuller, Barbe in Hériédia prostozidarji, vendar jih radikanci hudo napadajo v zbornici in po listih. Tudi Grévyju očitajo, da škoduje republikli, ker se vlada naslanja na desnico. — Boulanger je prevzel poveljništvo 17. vojne kora v Tuluzi. — Ministrom očitajo, da razsiplejo državni denar, kar se bo gotovo tudi v prihodnje godilo. Minister Granet je vpeljal nove službe za svoje prijatelje, ki bodo na leto dobivali nad 33.000 frankov. Lockroy je imenoval uradnike za svetovno razstavo, ki bodo stali državo na leto 10.200 frankov. Posebnega opravila jim ni mogel izročiti, vendar jim je še pred svojim odstopom podaljšal plače za 14 dni naprej. — Zaduja francoska razstava je imela izgube 40 milijonov, dežela pa več milijard, ker je pričela posnemati tujo industrijo. Angleži so že spoznali, da svetovne razstave ne donasajo dobička, zato so jih opustili. Novo ministerstvo vendar hoče na vsak način hitro skončati priprave za razstavo. Trgovinski minister Dautresme je trdil nekterim vdeležencem, da vlada ne bo preložila razstave do l. 1890.

O delavskih nemirih v Belgiji piše „Augsb. Postztg.“: Delavski nemiri so začasno končani. Povsod so zaprli voditelje anarhistov, sodnije so jako stroge, delodajalci odpuščajo delavce, ki so se vdeležili nemirov: tako raste število stradajočih. Lakota in revščina ste delavce prisilile do nemirov. Nemiri se bodo gotovo ponovili. V mestu La Louvière je stalna vojaška posadka. V Litihu, Seraingu, Charleroiu je pred tednom praznovalo le še 3595 de-

avev. Sedaj so večinoma že vsi pričeli delati. Sreča je bila za Belgijo, da so bili delavci v Gentu primeroma mirni. Ako pa njihov stari vodja Anseele dá znamenje, pričeli bi se revoluciji podobni nemiri. In takim nemirum se približuje belgijska državna ladija. Vrhovni svet delavske stranke ne bo več pomagal vladi. Tudi strašilo s pruskimi polki nima vpliva. Če se vzdignejo vsi delavci, katerih je v Belgiji okoli 500.000, kaj naj stori proti njim 43.000 vojakov, ki so večinoma delavski sinovi? Meščanska straža je le igrača. Delavsko gibanje je v Belgiji v petnajstih mesecih bolj napredovalo, kakor belgijski postavodajalec v 57 letih. Državni voz tiči tako globoko v močvirju, da ga je težko izvleči. Kralj je te dni sklenil vpeljati splošno vojaško dolžnost. Ker pa katoliška stranka s tem ni zadovoljna, govore že o premembi ministerstva. Bodo li mogli vpeljati brez skrbi splošno vojaško dolžnost, ker pol milijona ljudi želi imeti orožje, s katerim se morejo maščevati? Militarizem je v Belgiji nevarno orožje proti državi. Najprvo storé ljudi nezadovoljne, in tem hočejo ponuditi orožje. Belgijska vlada bi morala tudi že spoznati potrebo socijalnih preosnov proti manšterstvu, ki je v Belgiji še v najlepšem cvetju. — Topničarska divizija meščanske straže v Bruslju je dobila 12. t. m. novo zastavo v spomin petdesetletnice svojega obstanka. Kralj Leopold II. je pri tej priliki govoril pomenljiv govor. Rekel je, da je prepričan o vdanosti topničarske divizije, in da so državljani iskreni domoljubi. Orožje meščanske straže se je premenilo. To je bilo potrebno, ker imajo tudi sosedne države novo orožje. Belgija toraj mora imeti boljše orožje, akoravno je žalostno, da se ta denar ne more porabiti v druge namene. Da država varuje deželo, trgovino, industrijo in razne stanove, mora darovati, kolikor je mogoče.

Iz Londona se poroča, da Turčija zahteva premembo *angleško-turške* pogodbe gledé Egipta, in sicer v tem smislu, da Turčija sama zasede Egipt, ko bi nastali nemiri. Anglija ni zadovoljna s premembo. — V górenji zbornici je lord Salisbury pojasnil pogodbo: Anglija ne želi protektorata v Egiptu, kakor Francija v Tunisu. Tudi ni mogla angleška država pustiti Egipta v takih razmerah, kakor so se razvile v zadnjem času. Turčija je že sumljivo opazovala angleško armado v Egiptu, in zato je bila pogodba potrebna. V treh slučajih ima Anglija pravico, poslati svojo armado v Egipt in sicer, če napade Egipt ktera vnanja država, če nastanejo nemiri v deželi in če egiptska vlada ne izvrši mednarodnih dolžnosti. Pogodbo pa morajo potrditi tudi druge države. Ako je ne potrdijo, ostane angleška armada v Egiptu. Sueški prekop je odprt vsem državam.

Katoliški nadškof v *Dublinu*, dr. Walsh, izročil je tajniku narodne lige, Harringtonu, 200 funtov st. To svoto so poslali Irci v Kimberleyu v južni Afriki za namene narodne lige. Nadškof je pisal pri tej priliki pismo Harringtonu, v katerem poroča, da je dobil iz Rima pisanje o irskem vprašanju. Pisal je nek Anglež, ki pa ni imel toliko poguma, da bi pristavil pisanju svoje ime. Proti koncu pisanja piše Anglež, da so vsi Irci anarhisti in nameravajo vse uničiti, ako jim tega Anglija ne zabrani. Nadškof pristavi, da je nemogoče preprečiti taka nesramna očitanja. Dokler pa Irci hočejo doseči svoje pravice na sedanjí način, morejo se vedno ustavljati svojim nasprotnikom. Angleži želé, da papež imenuje vse Ircé revolucionarje. Irci pa smejo upati, da se to ne bo zgodilo, dokler se boré v postavnih mejah.

„Journal de St. Pétersbourg“ piše, da so večinoma izmišljena ali vsaj pretirana poročila, ki dohajajo iz Bombaja o *Afganistanu* in sosednih pokrajinah. Tako trdi zadnja „Reuterjeva“ brzojavka, da je od Karka (Kerki), kterege so zasedli Rusi, do Herata 110 vrst. V resnici je pa 500 vrst. — Ta zmotnjava gledé daljave je pa lahko mogoča, glavna strar je, da so v bistvenem poročila resnična, ker čitatelji časnikov ne gledajo toliko na razliko daljave. — „Novoje Vremja“ trdi, da bo ruska armada zasedla Herat, ako se afganska vstaja razširi na rusko ozemlje. — Iz Merva poročajo ruski listi, da so cene živežu zeló poskočile v Mešhedu in Korasanu; bati se je lakote. Gubernator v Korasanu potuje po deželi do transkaspiskega ozemlja. — Razmere med Perzijo in Rusijo niso najboljše. Perzija se boji, da Rusi razširijo svojo oblast v Turkestanu ob Herirudu. Rusi bi bili tudi na vzhodu sosedje Perzije. Perzija bi bila potem vedno bolj odvisna od Rusije. Ruska transkaspiska železnica že sedaj škoduje perzijskim koristim. V Srednji Aziji se pripravljajo velike premembe.

Izvirni dopisi.

Z Goričice, 14. junija. (Procesija sv. Rešnjega Telesa.) Jako so bili ljudje razveseljeni, ko so zvedeli, da so premil. knezoškof privolili procesijo o sv. Rešnjem Telesu. Velikanski mlaji so se po Domžalah postavljali, hiše snažile ter po moči vse za slovesnost pripravljalo. Tudi procesija v nedeljo bila je velikanska, več kot 2000 ljudi je prišlo v Domžale. Tukajšna požarna bramba, veterani z zastavo in izvrstna Domžalska godba so

povzdignili slovesnost. 115 žên in deklet je svetilo pri Najsvetejšem, in šolarice, belo oblečene, so spremljevale Najsvetejšo.

Domžale so bile res v praznični obleki; vse hiše so bile razsvetljene in z zelenjem okrašene, in raz veliko hiš in tovaren so vihrale lepe zastave. Lahko trdim, da je bila procesija pri nas ena najlepših po deželi. Ljudstvo se je prav spodobno obnašalo in ni bilo najmanjšega nereda.

Konečno izrekam še v imenu cele soseske najpristrénejo zahvalo premil. knezoškofu, da so nam dovolili procesijo o presv. Rešnjem Telesu.

J. Sakser, beneficijat.

Iz Cerkelj, 13. junija. Lepo so peli vbrani zvonovi Cerkljanski minolo nedeljo večer! V mraku so se zbirali farani od vseh strani pred župnijo; hiše v bližini so se svetile v lučicah, zastave so iz njih vihrale in vmes se oglašali mogočnih topičev grmeči streli. Iz bližnje kaplanije pa se razvrsti dolgi sprevod z lampijoni ter se ustavi pred župnikovim stanovanjem. In ko zvonovi prenehajo, začujejo se v tihi noči milo-krepki glasovi vrliga kvarteta:

Čujte logi in bregovi
Reka čuj, čuj strop neba,
Da hvaležni smo sinovi
Vam vdani iz sreč! . . .

Kakor nekaka prisega so se razlegali ti glasovi v nočno tihoto . . .

Komu vse to veljá? Komu pač drugemu, kakor domačemu gospodu župniku, ki obhaja letos svoj 50. god. — Hvaležni farani so hoteli svojega gosp. župnika pri tej priliki razveseliti in mu pokazati hvaležnost za njegov 20letni trud, odkar biva med njimi — zato so mu napravili na predvečer sv. Antona ljubko serenado. Zapeli so najprej kantato, ktero je za to priliko vglasbil g. A. Vavken in še par drugih pesem: „Pozdravljam Te!“ — „Oj ti moj dom!“

Nato pozdravi šolarica kot zastopnica šolske mladine gospoda župnika ter mu pokloni dragocen šopek umetnih cvetic: „svojemu duhovnemu očetu in učeniku hvaležni otroci v spomin 50letnice“. — Domači prijatelji mu podaré spominsko kupo z letnicama 1837—1887 in v imenu Cerkljanske občine mu izroči gosp. župan Cerkljanski umetno izdelano diplomo, s katero ga je občina dné 10. junija imenovala častnim občanom „v priznanje zaslug njegovih na cerkvenem in narodno-šolskem polju“.

Za te nepričakovane izraze vdanosti in ljubezni se gospod župnik ginjen zahvali, veleč, da ljubezen, ki mu jo ob tej priliki kažejo vdani farani, katerih se je toliko iz vseh vasi zbralo, mu je obilno plačilo za trud, ki ga je imel med njimi. — Veseli so se na to razšli farani, želeč in proseč Boga, da nam še dolgo let ohrani gospoda župnika zdravega v naši sredi. — Tudi na tujem bivajoči farani so se z nami spominjali veselega dné. G. Ant. Koder iz Inomosta, g. drd. E. Globočnik iz Gradca in drugi so telegrafično izrazili svoje voščilo za to slavnostno priliko. — Posebno hvalo smo dolžni odboru, ki je v imenu faranov vso slavnost tako lepo vredil in izvršil, gg.: županu, okr. zdravniku, kaplanu in vrlim učiteljem. — Gospodu župniku svojemu pa želimo, da se njemu in nam vresniči slavnostne kantate zadnja kitica:

Bog Vas živi in ohrani
Nam še mnogo srečnih dni!
Bog dodeli Vam med nami
Poznih let dočakati!

Iz Zagorja, 14. junija. (P o p r a v e k.) Ondotna gg. učitelja v Toplicah nista okrasila s zastavami svojih stanovanj, če tudi sta se veselice vdeležila, ker dotično poslopje je premogarske družbe in je toraj ta družba vse okrasila. Dopisnik ni bil dobro podučen.

Z Dolenskega pri Leskovci, 14. junija. Nič kaj veselega Vam nimam poročati, moram toraj kaj žalostnega pisati. Imeli smo ogenj. V Ardru v Raški župniji je gorelo čvetero hiš, zažgali so otroci. V nedeljo je pogorelo v Venišah in vpepeljen je jeden pod; dolžijo otroke. Stariši, zakaj ne pazite na otroke? Včeraj opoldne smo gledali na Trško goro nad Krškim mestom, kako je ogenj uničeval eno hišo in dva hrama; tukaj je pa nerodnost odrasčenih kriva. Ogenj in smrt sta pa brat in sestra. V nedeljo popoldne grede štiri vojaki kopat se v Savo. Topničar Vanovšek, blizo Celja doma, spusti se v Savo predaleč, plavati pa ne zna ne on ne njegovi tovariši, in topničar, 22 let star utone. Danes so ga v Leskovci pokopali.

Naši vinogradi in naše polje nam obetajo dobro letino. Ker bi trta cvetela, ako bi bilo gorkeje, že-

limo si pač steno vitno lepo vreme; dobro kapljico pridelamo, ako trta pred kresom odevete ali vsaj cvete. O trtni uši do sedaj ni slišati; Bog nas varuj te šibe, ker marsikteri posestnik nima drugega posestva, nego samo vinograd; iz njega pridobiva obleko, hrano, davke.

Iz Košanske doline, 13. junija. Če nihče še ni poročal, naj javim tu žalostno vest, da smo v soboto, 11. t. m., izročili materi zemlji truplo ranjkega g. Leopolda Dekleve, bivšega nadžupana in posestnika.

Da je bil ranjki zeló čislán pri svojih domačinih in pri gospódi, priča nam že pogreb. Kajti vdeležila se je istega ne le vsa domača občina, ampak tudi mnogo odličnega občinstva iz drugih krajev. Domači občinski odbor sam pa je krsto ranjkega po daljni gorski poti prenesel iz ene doline v drugo na župnijsko pokopališče, kamor ga je med drugim spremljevalo šest gg. duhovnikov in šest učiteljev z domačo šolsko mladino, ter več sosednih gg. županov.

Izmed vencev, ktere so ranjkemu položili domači, sorodniki in prijatelji na krsto, omenjam le venec vladnega svetovalca gosp. A. Globočnika in okrajnega glavarja g. viteza Schwarza. Poleg vencev videl si tudi srebrni križec s krono za zasluge, s katerim je bil ranjki odlikovan. Sicer je bil to pogreb, kakoršnega Košana do zdaj ni videla.

Umril je še le v 51. letu svoje starosti. Naj v miru počiva!

Domače novice.

(Umril je) včeraj nagle smrti čast. g. Anton Zorc, župnik v Mokronogu, star 53 let. Natančen v spolnovanji stanovskih dolžnosti, bil je tudi izvedenec v kmetijstvu. R. I. P.!

(Pevski zbor Čitalnice Ljubljanske) napravi v nedeljo 19. t. m., ker je preložen izlet v Litijo z ozirom na požar in nesrečo v Šmartinem, populudanski izlet v prijetni Podutik. Gg. pevke in pevci zberó se v Čitalnici, od koder skupno odidejo ob 2. uri po lepi senénati poti okoli Rožnika v Podutik, kjer bode v gostilni gosp. Vodnika prosta pevska zabava. Zvečer pa se vrnejo čez Šiško nazaj v Ljubljano.

(Kmetijsko potovalno predavanje v Bohinjski Bistrici) ima tajnik c. kr. kmetijske družbe gosp. Gustav Pirc v nedeljo 19. t. m. popoldne po cerkvenem opravilu.

(Prijatelj šolske mladine) nam piše: Največjo ljubezen do šolske mladine imajo na vsak način prodajalec sladoleda. Komaj se otroci iz šole prikažejo, bodisi dopoldne ali popoldne, že zagledaš sladoledarja, ki čaka otroke I. mestne šole pod koštanjem na tako imenovani „Veliki straži“, a one II. mestne šole pa čaka pri vodnjaku na Grabnu. — Se vé, vsak trgovec ali prodajalec tje hodi, kjer misli kaj prodati, zato ima blago in plačuje davek od svoje obrti. Mislím pa vendar-le, da kupčija v pričo šol ni tako potrebna in koristna, da bi jo moral tam izvrševati. Otroci nimajo nikdar dosti denarja za zvezke, papir itd., a vendar brez šolskih učil prihajajo v šolo, ker krajevar v žepu ne dá prej miru, dokler ne pride v roke sladoledarju za ledeno sladčico. Poleg tega, da je tu bližnja prilika zapravljivosti, nastane tudi vprašanje, ali je res sladoleđ otrokom, ki pridejo iz soparnih in vročih šolskih soban, koristen telesnemu zdravju. Prodajalcem ali prodajalcu bi pa svetovali, naj si odbere vendar bolj pripraven prostor za svojo obrt, ker mora odrasčen človek vendar več razuma imeti, kakor otroci, ki gredó za sladčico, kakor koze za soljo, a pozabijo vse drugo. Kaj pa, da bode zapravljivec zapravljal tudi, ko ne bode imel bližnje prilike, a to vendar ne opravičuje te neprilichnosti.

(V Kamni Gorici) vršila se bo 3. julija dr. Tomanova slavnost. Na Tomanovem rojstnem domu se bo odkrila ob 1/2 12. uri spominska plošča. „Pisateljsko društvo“ položi venec na Tomanov grob. Ob 10. uri bo slovesna sv. maša, pri kateri bo pel pevski zbor iz Kroke. Slavnostni govor bo govoril Ljubljanski župan g. P. Grasselli; pel bode čitalniški pevski zbor Ljubljanski. V Kamni Gorici bo dotični odbor izvršil priprave, da se dostojno slavi mož, ki se je z ognjevitimi besedami potegoval za pravice svojega naroda.

(„Krško bralno društvo“) napravi v zvezi z godbenim klubom in s pevci v dan 19. junija t. l. „izlet v Št. Jernej“, kjer bo ob 4. uri popoldne „koncert“ na vrtu gostilne g. Jos. Zagorca. Vstopnina 30 kr. za osebo. Prijatelji godbe in petja se vljudno vabijo k obilni vdeležbi. Ob neugodnem vremenu se izlet prestavi na prihodnjo nedeljo t. j. 26. t. m.

(Vabilo k slovenski predstavi), katero priredi narodna čitalnica na Vrhniki v nedeljo dne 19. junija 1887. na korist „Dramatičnemu društvu“ v Ljubljani. Spored: „Ponesrečena glavna skušnja.“ Komična slika. Priredil Ig. Borštnik. — „Ne kliči vruga!“ Burka v jednom dejanji. Poslovenil dr. K. Bleiweiss. — Konečno „Popolna žena.“ Veseloigra v jednom dejanji. Spisal K. Görlitz. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. K obilni vdeležbi vabi narodne čitalnice odbor.

(Na Hrvatskem) so dalje voljeni v sabor: Davidović, Kristovac, Gjurgjević, Mandić, Pavković, minister Bedeković, Josipović, Thaller, Steković, Jančević, Kovačević, vsi kandidati vladne „narodne stranke“. — Izmed do sedaj znanih 33 poslancev je 29 pristašev narodne stranke, dva stranke prava, jeden pristaš središča in bivši ban grof Ladislav Pejačević, ki je izstopil iz kluba narodne stranke. Neodvisna stranka je do sedaj izgubila tri, stranka prava pet volilnih okrajev.

Telegrami.

Zagreb, 15. junija. Župan in dvorni svetovalec Badovinac je odstavljen iz službe. (Badovinac je v Zagrebu kandidat opozicije.)

Dunaj, 15. junija. „Temps“ je poročal, da minister vnanjih zadev, grof Kalnoky, namerava nasprotovati angleško-turški pogodbi. „Fremdenblatt“ zanikava ono poročilo.

Bruselj, 15. junija. Zbornica je vsprejela postavne načrte o državnih trdnjavah z 81. glasovi proti 41.

London, 15. junija. Družina nemškega prestolonaslednika je zjutraj prišla v London in odpotovala v Norwood.

Berolin, 15. junija. Cesar dobro spal, zdravje boljše.

Rim, 15. junija. Vlada je predložila zbornici kreditno predlogo 20 milijonov za Afriko.

Določbe za Vatikansko razstavo o priliki 50letnice Leona XIII.

1. Za Vatikansko razstavo v Rimu določene stvari naj se pošiljajo pod naslovom: Esposizione Vaticana. — A Sua Santità il Sommo Pontefice Leone XIII. Vaticano — Roma (Italia).

2. Pošiljatve morajo biti dobro vložene in pri vsaki: a) imé in priimek pošiljalčev; b) imé škofije; c) imé stvari in blaga, iz katerega je narejena; d) če dotični pošiljalec želi dobitek, mora pošiljatvi pridejati od komisije določen obrazec.

3. V voznih listih železnice in parnikov mora biti pošiljatev natančno popisana.

4. Pošiljalec mora ob enem takoj, ko odpošlje, naznaniti odboru v Rim s frankovanim listom in naslovom: Al Sgr. Comm. Filippo Tolli, via della Maddalena 27 — p. 2. — Roma, Italia.

V pismu se mora naznaniti: a) dan, ko je odposlal; b) kraj, škofija, narodnost; c) zapisnik vseh stvari v zaboji ali zavoji. Ako je več pošiljatev, morajo se od posameznih poslati zapisniki s tekočimi številkami.

5. Pošiljalec mora sam plačati vse poštno in vozne stroške do Rima.

6. Vse pošiljatve na sv. očeta pod górenjim naslovom sub. 1. so na italijanski meji proste carine.

7. Strogo je prepovedano, pošiljatvam priložiti pisma ali sploh kaka pisanja, razun pojasnil sub. 2.

8. Vse take pošiljatve se pošljejo v mesecih septembru, oktobru in novembru po italijanskih železnicah po znižani ceni.

9. Vse stvari za Vatikansko razstavo morajo biti v Rimu najpozneje v drugi polovici oktobra.

10. Najboljše je, če se vse stvari iz jedne škofije skupaj pošljejo; zato naj se vsak pošiljalec dogovori s škofijskim odborom ali pa dotičnim vis. č. ordinarijatom.

Rim, 20. maja 1887.

Za odbor: G. Acquaderni, načelnik;
G. Donini, tajnik.

Tuji.

13. junija.

Pri **Maliču**: Frane Hartl, trgovec, iz Monaka. — pl. Ferd. Rimsky, trgovec, iz Nemčije. — Gustav Strenner, trgovec, iz Nemčije. — pl. Robert Angeli, c. k. ministerjalni uradnik, z Dunaja. — Alojzij Solerti, ravnatelj, iz Inomosta. — M. Gottlieb, potovalec, iz Češkega. — Janez Spitaler, inženir, iz Gradea. — E. Singer, trgovec, z soprogo, iz Gradea. — Hermina Blažek, soproga lekarnarja, iz Černomlja. — Koprivničar, župnik, iz Dolenjskega. — J. Ritter, uradnik, iz Trienta. — pl. Seeman, c. k. poročnik mornarice, iz Pulja.

Pri **Stonu**: R. Bozon, trgovec, iz Francije. — Schlesinger in Lippitsch, trgovec, z Dunaja. — Adolf Kerschbaum, pivovar, z soprogo, iz Moravskega. — Salomon Weitzen, ključar, iz Galicije. — Frane Neuner, trgovec, iz Celoveca. — Leopold Starkel, trgovec, z soprogo, iz Azije. — Janez Jugovitz, posestnik, iz Černomlja. — Raim. Doležalek, c. k. sodnijski pristav, iz Metlike. — Ana Strasser, zasebnica, iz Litije.

Pri **Bavarskem dvoru**: Henrik Seizer, glasbenik, iz Monaka. — Anton Eppich, kupčevalec, iz Koroškega. — M. Sigmund, posestnik, z materjo, iz Srednje vasi. — A. Petscho, trgovec, iz Srednje vasi. — F. Erkar, zdravnik, iz Srednje vasi. — Marija Pere, krčmarica, iz Štajarskega.

Pri **Južnem kolodvoru**: Gustav Leušnik, železnični nadzornik, z Dunaja. — V. Romovaček, stavbar, z soprogo, iz Prage. — Antonija Heinrich, soproga uradnika, iz Beljaka. — H. Pokorny, zasebnica, iz Beljaka. — V. Morpurgo, zasebnica, iz Koroškega.

Pri **Avstrijskem caru**: L. Gutnik, mizar, iz Reke.

Pri **Virantu**: J. Kunčič, trgovec, z soprogo, iz Tržiča. — Hočevar, posestnik, iz Podloga. — Marija Praznik, posestnica, iz Velkih Lašč. — Jožef Kos, kaplan, od Stare cerkve. — J. Adamič, kaplan, od Krke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
14.	7. u. zjut.	742.84	+16.8	sl. svzh.	jasno	0 00
	2. u. pop.	740.42	+26.2	sl. jzap.	"	
	9. u. zveč.	740.08	+18.6	"	"	

Lepo vreme. Srednja temperatura 20°5' C., za 2-1° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafirano poročilo.)

15. junija.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 60 kr.
Srebrna " 5% " 100 " (s 16% davka)	82 " 80 "
4% avstr. zlat. renta, davka prosta	112 " 50 "
Papirna renta, davka prosta	96 " 95 "
Akcije avstr.-ogerske banke	885 " " "
Kreditne akcije	284 " " "
London	126 " 65 "
Srebro	" " " "
Francoski napoleond.	10 " 04 1/2 "
Ces. cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 22 1/2 "

Tržne cene

dne 15. junija t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	7 47	Špeh povojen, kgr.	64
Rež, "	4 74	Surovo maslo, "	90
Ječmen, "	4 22	Jajce, jedno, "	2
Oves, "	2 92	Mleko, liter, "	8
Ajda, "	4 22	Goveje meso, kgr.	64
Proso, "	4 74	Teleče, "	52
Koruza, "	5 20	Svinjsko, "	58
Krompir, "	2 67	Koštrunovo, "	36
Leča, "	12	Pišanec, "	45
Grah, "	13	Golob, "	20
Fižol, "	11	Seno, 100 kgr.	2 23
Maslo, kgr.	1	Slama, "	2 23
Mast, "	64	Drva trda, 4 mtr.	6 30
Špeh svež, "	60	" mehka, "	4 15

„AZIENDA“

avstro-ogerska družba za zavarovanje življenja in rent. avstro-ogerska družba za zavarovanje proti elementarnim škodam in nezgodam.

Ravnateljstvo:

na **DUNAJI, I., Wipplingerstrasse šte. 43.**

Družba zavaruje

človeško življenje v vseh navadnih kombinacijah;
Zavarovanje za slučaj smrti, zavarovani znesek se izplača takoj po smrti zavarovanca njegovim ostalim, oziroma drugim obmišljenem;
Zavarovanje za doživetje, preskrbovanje v starosti in otročje dote, zavarovani znesek se izplača zavarovancu samemu, ko doseže neko določeno starost;
Zavarovanje dosmrtnega dohodka, udovskih pokojnin in dohodkov za odgojo po najprijaznih premijah in z jako kulantnimi pogoji, zlasti onim, da se policam ne more ugovarjati.

Zastopstva družbe.

V **Budimpešti**, Wienergasse 3 in Schiffgasse 2; v **Gradci**, Albrechtsgasse 3; v **Inomostu**, Bahnstrasse, Hôtel „Goldenes Schiff“; v **Lvovu**, Marijin trg 8, nova; v **Pragi**, Vaclava trg 54; v **Trstu**, Via St. Nicolo 4, na **Dunaji, I.**, Hohenstaufengasse 10.

V vseh mestih in večjih krajih avstro-ogerske monarhije nahajajo se glavne in krajne agenture, ki rade dajo pojasnila in dajo ponudbene pôle ter prospekte zastoj in vsprejemajo zavarovanja.

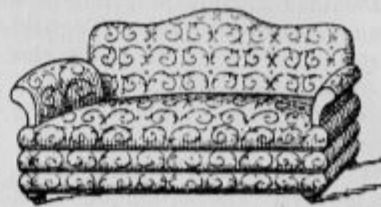
Glavni zastop v Ljubljani, Slonove ulice šte. 52, pri JOSIPU PROSENC-u.

(5)

Izvožno marcno pivo

v steklenicah (23)

dobiva se v pivovarni Janeza Perlesa v Ljubljani
v zabojih po 50 steklenic, steklenice z 5/10 L.
" " 50 " " " 7/10 L.

Da omogočim vsakemu omisliti si, kar je v vsaki sobi najpraktičnejše in najlepše, nastavl sem svojim divanom za malo časa nizko ceno

25 gl.

Moji divani preoblečeni so z modernim, trpežnim blagom, ki ne izgubi barve. Za dobro delo se jamči. Divani imajo pod sedežem predalo, a na zahtevanje izdelujem jih tudi brez istega. Resnim kupcem na deželi pošljem, če želijo, uzorce blaga franco. Goruja nizka cena velja le za malo časa, torej prosim, se pravočasno oglašati z naročili, za katerih najboljšo izpeljavo se jamči.

Anton Obreza,

tapecirar v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3.

Vsa v mojo stroko spadajoča dela, n. pr. salonske garniture, žimnice, posteljne uloge itd., izdelujejo se po ceni, brzo in solidno. Poprave v mestu in na deželi prevzemam in izvršujem na občno zadovoljnost. (25)

Ceniki s podobami na zahtevanje zastoj in franco.

ŽELODČEVA ESENCA lekarja Piccoli-ja v Ljubljani.

ni jo mogoče preceniti zaradi svoje nedosegljive lastnosti (da ne škoduje telesu, če tudi se dolgo časa rabí), da pomaga v tolikih in različnih boleznih z najgotovjšim vspelom, posebno pa zaradi svoje jako nizke cene — vse to so lastnosti, ki jo delajo neobhodno potrebno vsakteri družini.

Izdelovatelj pošilja jo v zabojčkih po 12 steklenic za 1 gl. 36 kr. po poštnem povzetju. Poštnino trpé p. t. naročniki.

V steklenicah po 10 kr. samo v Piccoli-jevi lekarni „pri angelju“ na Dunajski cesti v Ljubljani. — V steklenicah po 15 kr. v Rizzioli-jevi lekarni v Novem mestu in v mnogih lekarnah na Štajarskem, Koroškem, v Primorju, Tirolih, Trstu, Istriji in Dalmaciji. (7)

Poštno zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novomestu** vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovco** preko Domžal vsak dan ob 7 zjutraj.

V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V **Kamnik** vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V **Polhov Gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi. Na Ig ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novega mesta** vsak dan ob 2 popoldne.

Iz **Lukovce** vsak dan ob 5. uri 25 min. popoldne.

Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz **Polh. Gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.